

SALUTACIÓ DE L'ALCALDESSA A L'ASSEMBLEA GENERAL DE L'ASSOCIACIÓ DE MUNICIPIS PER LA INDEPENDÈNCIA

15/02/2013. Auditori Municipal Eduard Toldrà, Vilanova i la Geltrú

Benvinguts i benvingudes a Vilanova i la Geltrú. És un gran plaer rebre-us a la nostra ciutat.

Com segurament ja sabeu, Vilanova i la Geltrú és una ciutat marinera, oberta i acollidora. Com en el conjunt de Catalunya, a la segona meitat del segle XIX la ciutat va viure una època de gran impuls, potenciada per l'arribada ferrocarril, el capital dels indians i per les corrents intel·lectuals de l'època. Aquests factors van posar les bases per a la transformació viscuda al segle XX, des del punt de vista econòmic, urbanístic i social.

Actualment, Vilanova i la Geltrú no és una excepció, també pateix el context econòmic tan complicat que es viu al conjunt del país. Vivim dificultats serioses, com una taxa d'atur elevada, un increment de les famílies amb dificultats per fer front a despeses bàsiques com l'habitatge o l'alimentació, un endeutament municipal al qual costa Déu i ajuda fer-hi front, i unes possibilitats de finançament de l'Ajuntament poc realistes, seria de gran ajut revisar la normativa de finançament dels municipis de manera urgent.

Tota aquesta situació, la coneixeu tots i totes perfectament. Com us deia, Vilanova i la Geltrú és un exemple més d'aquest moment de certa depressió que viu el país.

En tot això, òbviament no hi ajuda la dependència a un estat que ens espolia econòmicament, que ens menysprea culturalment i ens anul·la nacionalment. Un estat que es tapa les orelles, que ignora la veu d'una àmplia representació del poble de Catalunya. I que es nega a escoltar, que no vol saber quin futur volem els catalans i les catalanes per al nostre país. Estem lligats a un estat en què les pors pròpies es vehiculen cap a la frustració dels altres. Un estat amb una actitud rànica, antiquada, instal·lada en el segle XVIII. Una actitud de pobra qualitat democràtica. Sepharad no escolta. Per tant, no podrem ser si no som lliures.

L'escenari actual no és el que volem els qui som aquí per al futur del nostre país. Volem canviar l'escenari fosc, de cortina opaca, per un escenari ben il·luminat, amb una escenografia contemporània, en què el nostre paper d'actors tingui el reconeixement que ens hem treballat al llarg dels segles de la nostra història.

Per això, davant la complicada situació econòmica i la descoratjadora situació de dependència política, és vital per al nostre país una visió d'esperança, un escenari d'optimisme, que ens estiri per continuar avançant i sortir-ne. El moment de transició nacional que estem impulsant actualment al nostre país porta la flama que ens guiarà a la sortida de la situació que ens oprimeix i ens deprimeix.

Amb la unió de tots i totes, serem imparables. La unió dels municipis, representada aquí avui, de la mà dels moviments de la societat civil, també representats aquí per l'Assemblea Nacional i Òmnium Cultural, farem la força necessària per fer escoltar la veu del país i perquè s'acabi fent la voluntat del poble. Hem de ser fer pinya en les nostres accions i ser constants en el nostre esforç. Tenim un repte important: obtenir la implicació de les grans ciutats del país, de les grans concentracions de població del país. Estic segura que parlant, exposant bé els nostres arguments, podrem fer avenços per aconseguir-ho.

Tenim molt per fer, però tot és possible. Ens cal valentia, tenacitat i ganes de treballar, qualitats que ens han format part sempre del nostre caràcter. El que ens ha faltat, segurament, en la nostra història, és aquesta unió de què parlava, que ens donarà la força determinant en el desenllaç final.

Personalment, tinc tota la meva esperança en els pobles de Catalunya. D'una banda, a l'Associació de Municipis per la Independència hi som presents al voltant del 70% de municipis del país. I de l'altra, comptem amb un govern al capdavant del país convençut, determinat en el camí que ha emprès per portar Catalunya a ser un nou estat d'Europa.

Si em permeteu, per acabar, que torni a fer referència a la meua ciutat, us voldria explicar breument l'origen de Vilanova i la Geltrú, que per a mi exemplifica de bona manera que la voluntat d'un poble, la determinació dels ciutadans i les ciutadanes, pot superar tots els obstacles i aconseguir crear l'hàbitat, l'espai, idoni per viure i desenvolupar-se amb llibertat.

Diu la llegenda que a la Edat Mitjana, les parelles promeses del terme de la Geltrú patien contínues ofenses del senyor feudal. Entre aquests abusos, hi havia el del dret autoatorgat pel senyor feudal de posseir les núvies a la nit de noces. Pel que ha explicat la tradició popular, això es va acabar quan uns nuvis no van voler sotmetre's als desitjos del senyor i van fundar la seva llar lluny dels seus dominis, passat el torrent, a la vora del mar. A partir d'aquests primers geltrunencs que van tenir la valentia d'aventurar-se per sortir de l'opressió, d'altres persones els van anar imitant i, a poc a poc, es va formar una nova població, una Vila-nova que més tard acabaria unint-se la Geltrú. Així va néixer Vilanova i la Geltrú.

Tot això queda lluny ara, forma part de la nostra tradició, però el missatge és actual, perquè considero que és molt aplicable l'actitud que prenem davant la vida, tant a nivell individual com col·lectiu. Amics, amigues, el poble de Catalunya també té l'oportunitat de començar una nova vida a l'altra banda del torrent, en un indret on la vista sigui infinita, amb un horitzó il·lusionant, esperançador, per poder ser el que som en llibertat. Bona part de l'èxit és a les nostres mans.

Amics, amigues, em fa molta il·lusió poder tractar aquest gran projecte col·lectiu avui aquí, a Vilanova i la Geltrú. Sigueu benvinguts.

Vilanova i la Geltrú, 15 de febrer de 2013